A nagyszegedi és csanádmegyei dolgozók utálattal és gyülölettel itélik el a kémbandát

Ma kezdődik a nagy per, Rajkék hazaárulási és kémkedési pere a budapesti népbiróságon. Nagyszeged és Csanád megye dolgozói izzó gyülölettel fordulnak a vádlottak felé. Tudják, hogy amit ők akartak, az a munkásság legjobbjainak kiirtását, kizsákmányolását, elnyomást és terrort jelentett volna. Szerkesztőségünkbe tucatszámra érkeznek a legkülönfélébb levelek naponta, amelyek mind-mind az árulók szigoru megbüntetését kérik, s visszatükrözik öntudatos munkásságunk, dolgozó parasztjaink és értelmiségeink harcos békeszeretetét, hazaszeretetét, — Pártunk iránti szeretetét, népi demokráciánk, szabadságunk és függetlenségünk szeretetét.

Hála a Párt és Rákosi elvtárs éberségének

»Olvasva a Rajk és bandája ellen kiadott vádiratot, minden öntudatos munkásnak ökölbeszorul a keze. Ezek a bitangok szabad, egyre följelé ivelő életünket akarták visszasüllyeszteni arra a nivóra, amelyben a fasiszta rendszer tartott bennünket. De hála a Párt és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs éberségének, gaztettük meghiusult és mi, magyar dolgozók aljasságukra azzal válaszolunk, hogy még szilárdabb egységbe tömörülünk, még nagyobb harci erővel teszünk hitet a dolgozók nemzetközi együttműködése mellett és a szocializmus építése érdekében fokozzuk termelésünket.«

Szalacsek Lászlóné.

Mi már megizleltük a szabadságot

Szeretnék továbbra is szabad hazában, szabadon tanulni. Ember akarok lenni! Nem akarom azt, hogy mégegyszer szembe vágják: Nem tanulhatsz tovább — mert nincs előneved, vagy magas pozicióban levő nagybácsid. Én nem akarom mégegyszer anyámat sirva látni, mert nem tudja, mit ad holnap enni. Ezt akarták Rajkék: visszahozni a csendőröket, horthystákat, nyilasokat. Válaszunk a határozott — nem! Mi már megizleltük a szabadságot, ezt vérünkkel meg is védjük, mert most már mi is emberek vagyunk, vár bennünket az egyetem, várnak a kollégiumok, ösztöndijak segitenek bennünket s ha ezt bárki is el akarja venni, kimondjuk a nép ítéletét. Köszönjük Rákosi elvtársnak és a Pártnak, hogy keményen őrködik sorsunk, a magyar nép sorsa felett.

Kiss Zoltán
VIII.-os gimnazista makó.

Az ifjuság is mély felháborodással vette tudomásul

Rajk és társai meg akarták semmisiteni népi demokráciánk vivmányait. Az összeesküvők Magyarországot Jugoszláv gyarmattá szerették volna süllyeszteni, de a Párt éberségének köszönhetjük, hogy még idejében leleplezték őket. Az ifjúság is mély felháborodással vette tudomásul Rajkék árulását. A jövőben nekünk, fiataloknak is össze kell fognunk, hogy megvédelmezhessük és békésen építhessük a szocializmust.

Rövó Júlia,
Dohánygyári SZIT.

Határtalan undor fogott el.

Ahogy olvastam a vádiratot, határtalan undor fogott el ezek ellen a férgek ellen, kik az egész országot akarták rombadönteni, akik ránk, dolgozókra ujabb nyomort akartak zuditani, Tito rémuralmát hozták volna a nyakunkra. Számunkra szerintem még az akasztófa is enyhe büntetés.

Heiszig József
Egyenruhaipari NV

Elhatároztuk, hogy fokozott éberséggel és legyelemmel végezzük munkánkat.

Fűtőházunk dolgozói undorral és felháborodással fordultak Rajkék felé az összeesküvés vádiratának elolvasása után. Becsületes, Pártjukhoz és hazájukhoz hű elvtársak el sem tudják képzelni, hogy milyen gyáva és gyalázatos módon hátbatámadthassák azt a nép demokráciát, amelyik állandóan emeli a dolgozók életszinvonalát és minden lehető kedvezményt megad a munkásoknak. A dolgozók törhetetlen és tántorithatatlan hűségüket fejezték ki a Párt és annak vezetője iránt és fokozott szeretettel fordultak a hős Szovjetunió felé, aki fölszabadította és istápolta országunkat. A Rajk-féle összeesküvés szoros kapcsolatban van Tito árulásával és mindkettő mögött a véres kezű imperialisták kezéből gurulo dollár vigyorog. Fűtőházunk öntudatos dolgozói elhatározták, hogy fokozott éberséggel és fegyelemmel végzik munkájukat, hogy dacára a Rajk-féle gyalázatos összeesküvésnek, az őszi csúcsforgalmat sikeresen lebonyolithassuk. Dogozóink szeretettel és ragaszkodással fordulnak a hatalmas Szovjetunió és a Párt felé és fokozzák erőfeszitésüket a termelés terén a szocializmusért.

A szegedi MAV Fűtőház dolgozói.

Kötelet érdemelnek!

Rákosi elvtárs azt mondta, hogy nem rés, hanem erős bástya vagyunk a béke frontján. Rajkék ezt a bástyát akarták alaknázni és felrobbantani, hogy a résen át Titóék és az amerikai imperialisták behatolhassanak és rabszolgasorsra juttassák a magyar munkásságot. Ezek az árulók nem kiméletet, vagy irgalmat, hanem kötelet érdemelnek.

Ungi Imre,
szegedi Falemezgyár NV.

Még szorosabban állunk a Párt mögött.

Átkok és szitkok, gyülölet és harag hangján beszélnek a MAV műhely dolgozói Rajkról és bandájáról. Még nem felejtettük el a Horthy pribékek ostorcsapásait, a nyilasbanditák rémuralmát és azt a borzalmas háborut, amelyet ránkzuditottak. Évszázadokon át a magyar nép sorsa csak jajszó és korbács volt, mig végre a dicsőséges Vörös Hadsereg véráldozata árán megnyertük szabadságunkat. Kezünkbe adták, hogy éljünk vele és teremtsük meg a boldogság hazáját: a szocialista hazát. A titóista vérebek hiéna módjára lestek áldozatukra, hogy meggyilkolhassák és megsemmisithessék a munkásosztály legjobbjait, elraboljék a parasztság földjét, hogy visszaállitsák a régi uri rendet. De Rákosi elvtárs vezetésével, Pártunk ébersége leleplezte őket. És amilyen gyülölettel akarták országunkat árubabocsátani, a népet rabszolgaságba taszitani, kétszer olyan gyülölettel sujt le rájuk ma a munkásosztály, a dolgozó nép ökle. Megerősödtünk még jobban, amikor láttuk, milyen veszedelem fenyegetett bennünket. Még szorosabban állunk a Párt mögött és igérjük, hogy mégjobban és még fokozottabb lendülettel dolgozunk hazánkért és népünkért. Rákosi elvtárs és Pártunk iránt pedig csak nagy szeretetünket és hálánkat mondhatjuk, hogy ilyen féltő gonddal őrködnek felettünk.

Sziklai Gyula
makói MÁV asztalos.

Sok millió liut és lányt akartak ujra nyomoruságba juttatni.

Szerdán a Dohánygyárban összevont párinap volt, amelyet én is meghallgattam. Komócsin pajtás olyan szépen beszélt, hogy én is megértheltem azt, épp ugy, mint a nagyok. A beszéd után sokan hozzászóltak az üzemi munkások közül, a rendőrségtől, a honvédségtől, az MNDSz-ből, a SzIT-ből, csak az uttörők nem szólaltak fel. Én a 119-es számu II. Rákóczi Ferenc uttörőcsapat tagja, örülök, hogy ott lehettem és láthattam azt a sok embert, aki mind egyet akar. Azt, hogy a legsulyosabban büntessék meg Rajkot, aljas bandájával együtt. Én is azt kivánom, mert az nem is érdemel mást, aki hazáját, a magyar népi demokráciát eladja idegen országok, tőkések gyarmatává és sok millió munkást és fiut, lányt akar ujra nyomoruságba juttatni. Akik Rákosi, Gerő és Farkas pajtásokat meg akarták gyilkolni, azok a banditák nem is érdemelnek mást, mint olyan büntetést, amilyen még soha nem volt Magyarországon. Előre az uttörőmozgalomért, előre a magyar Népköztársaságért.

Mák Miklós,
119-es számu II. Rákóczi Ferenc uttörőcsapat

Mindannyian személyesen felelünk...

Magyarországon a Rajk eset rávezeti a dolgozókat az éberség utjára. Mindannyian személyesen felelünk eddigi eredményeink megtartásáért és a jövőbeni haladásért. Éberség! Mit jelent ez a szó annak, aki nem tudja miért kell és miként kell ébernek lenni? Az éberség ma az egyik legfontosabb feladat. Ha nem vigyázunk, kiszolgáltatjuk magunkat, családunkat, Pártunkat, népünket az acsarkodó világreakciónak. Okulva az aljas hazaárulók viselt dolgain, tanuljunk, hogy minél éberebbek lehessünk.

Makra Sándor
Konzervgyár.

Mi az épülő textilkombinát dolgozói

kérjük a szerkesztőséget, hogy alábbi levelünket a helyi pársajtóban közölni sziveskedjék.

Elvtársak! Munkatársak! Dolgozók!

Politikai életünk egyik leghatalmasabb összeesküvését leplezte le a Magyar Dolgozók Pártjának és az egész dolgozó népnek nagy vezére, Rákosi Mátyás elvtárs. Ez a leleplezett kémbanda azt a célt tüzte ki maga elé, hogy Magyarországból második Jugoszláviát csináljon, hogy a magyar népnek eddigi épitőmunkájának gyümölcsét, eddigi fáradozásunkat, kivivott jogainkat tönkretegye, megsemmisitse. Céljául tüzte ki, hogy megakadályozza azt a fejlődési folyamatot, amely bennünket a szocializmushoz vezet. Mi, a szegedi Textilkombinát épitésénél dolgozók, ismerjük ezt a piszkos provokációt és figyelmeztetjük azokat, akik a nép ellen emelik fel kezüket, hogy veszniök kell.

Csapó István,
Szegedi Textilkombinát.

Milliók és milliók...

Mi, Kistelek negyedik tizedbeli dolgozó munkások és parasztok és értelmiségiek ökölbeszorított kézzel a legpéldásabb megbüntetését követeljük a leleplezett hazaárulóknak. Azoknak, akik függetlenségünkre és szabadságunkra törtek. Juttassa az igazságszolgáltatás őket oda, ahova ők szántak minket.

Szücs Piroska napszámos, Limpek Pálné szövetkezeti munkás, Kovács Józsefné földm., Kordás Lajos ujgazda, Kasza Sándor ujgazda, Szabó István munkás, Kovács Józsefné földmunkás, Martus István napszámos, Bene József tisztviselő, Gera Vilmos kovácsmester.

*

Matenka János balástyai dolgozó paraszt is hasonlóképpen vélekedik Rajkék hazaáruló bandájáról. Ő is élesen elitéli az imperialistabérenc bérgyilkosok gonosztetteit. Nem tizek és százak, hanem Nagyszegeden ezrek és ezrek, az országban pedig milliók háborodtak föl az aljas kémbanda hazaárulásán. Valamennyi levél, valamennyi dolgozó a legsulyosabb büntetést kéri a bérgyilkosokra.

AZ ÉLET ÉS HALÁL határállomásán

A bolgár-szovjet barátsági hónap utazásai alatt eljutottam a Belaszic-hegység gerincének lejtőjéhez: itt találkozik Bulgária, Jugoszlávia és Görögország.

Az ut, amely Szófiából Petrics határállomás felé vezet, a bolgár főváros délnyugati szegélyéről indul ki. A müut Marics városáig termőföldek között vezet. Innen kezdve dombosodni kezd és a Sztruma völgyébe torkolódik. A völgy szükül. A folyót mindkét oldalon magas hegyek kövezik. Felül a Pirin hatalmas hegygerincre emelkedik. A müut kanyarog, kigyózik, a szorosnak szinte függőleges falain. Hidegvérü, tapasztalt gépkocsivezető tud itt csak veszély nélkül járni. Az utvonal mentén vizierőművek vannak. Mindenütt magasfeszültségü vezetékek fémpóznáit látjuk. Javitják az utat, uj hidakat emelnek: alkotómunka folyik. Bulgária dolgozói a szocializmus építése terén a Szovjetunióban szerzett 30 éves történelmi tapasztalatokra támaszkodnak. Az élmunkások alkalmazzák a szovjet sztahánovisták módszereit.

Vracs városka elé érkeztünk. Itt értük el a határmenti völgykatlant.

—Itt — mondja utitársam, rámutatva a hegyekre —, egy idegen világ határa huzódik. Ott a halál kezdődik. Furcsán hangzanak a szavak, miközben a völgyön át utazunk.

Kulata... Jelentéktelen kis vasutállomás. Bolgár határőrség teljesit itt szolgálatot. Az őrszobán Lenin, Sztálin, Dimitrov arcképei. Alattuk faliujság. Ebben egy gyászjelentés. Az egyik fiatal bolgár határőr haláláról számol be. Halálának története jellemző a bolgár-görög határon az utóbbi évek folyamán kialakult helyzetre. Május 7-én történt... Két határőr biztositó szolgálatot látott el a Dráva-örs körzetében. A bolgár határőröknek szigoru parancsuk volt a provokációk elkerülése végett: a monarchofasiszták katonáival szemben figyelmeztetés nélkül ne nyissanak tüzet. Amikor a két őrszemmel szemben nagyobb csoport monarchofasiszta tünt fel, a fiatal határőr figyelmeztető kiáltással akarta megállitani a hivatlan jövevényeket. Válaszként az amerikai mintáju géppisztolyok sora dördült el. A határőr halálos sebet kapott. A gyilkosok elmenekültek...

Petrics bolgár városba sötétségben érkeztünk. Reggel repülőgép berregésére ébredtem. Utána géppuska sortüz zaját hallottam. Monarchofasiszták tüzeltek a szabad Görögország demokratikus hadseregének feltételezett állásaira. Itt pedig a bolgár városka főterén Puskin-előadás hirdetése függött. Rám, a városra, az égre, melyen a szárnyas kalózok garázdálkodtak, az egész világon ismert nagy honfitársunk, Puskin eleven szemei tekintettek. Petrics lakosai kiállitással tisztelték meg a nagy orosz költő emlékét. Egész nap a határmenti falvak parasztjaival beszélgettünk. Valamennyien tudtak Puskinről... A határ tulsó oldalán pedig keselyüként körözték az amerikai repülőgépek. A hegygerinc mögött ágyuszó mórajlott. A bennünket kisérő őrnagy egy magányos hegyre mutatott:

— Ott monarchofasiszták ülnek. Jobbra pedig, a keleti lejtőn a partizánok erődítményei fehérlenek. Megkérdeztem az őrnagyot:

— Mivel tudja magyarázni, hogy a nagy támadóerők nem tudnak megbirkózni a partizánok hős, kis csoportjával. Mosolyogva válaszolt:

— Mindegyik tüzér jól tüzel, mert tudja kinek a nevében cselekszik. A jó katonának szivre is szüksége van. A monarchofasiszták erődjében szív helyett pusztaság van. Partizánokkal szemben erőtlen dühüket a békés dolgozókon tombolják ki.

Visszatértünk Petricsba... A hegy oldalán dohány, szőlő és dinnyeföldek tarka szőnyegei tárultak elénk. Itt élet, odaát halál muzsikája.

A pártot épited, ha a párisajtót erösited!